

Prof. dr hab. n. med. Krystian Jażdżewski
Laboratorium Genetyki Nowotworów Człowieka
Centrum Nauk Biologiczno-Chemicznych
Uniwersytet Warszawski

Warszawa, 15 lutego 2026 r.

OCENA

osiągnięcia naukowego oraz całokształtu dorobku naukowego,
dydaktycznego i organizacyjnego

Dr n. med. Katarzyny Jankowskiej

adiunkta naukowo-dydaktycznego w Klinice Endokrynologii
Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego w Warszawie

Tytuł osiągnięcia naukowego:

*Zależności endokrynne, immunologiczne i genetyczne
w niepłodności u kobiet i mężczyzn*

I. PODSTAWA FORMALNA OCENY

Niniejsza ocena została sporządzona na podstawie art. 221 ust. 1 i 2 oraz art. 219 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.), na podstawie uchwały Rady Dyscypliny Nauki Medyczne Collegium Medicum im. Ludwiga Rydygiera w Bydgoszczy Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Torunia z dnia 24 września 2025

Podstawę oceny stanowiły następujące materiały przedłożone przez Habilitantkę:
autoreferat, wykaz osiągnięć naukowych, curriculum vitae, pełne teksty publikacji wchodzących
w skład osiągnięcia naukowego oraz zaświadczenie biblioteczne dotyczące cytowań i indeksu
Hirscha.

II. ŻYCIORYS NAUKOWY I PRZEBIEG KARIERY ZAWODOWEJ

Dr n. med. Katarzyna Jankowska ukończyła kierunek lekarski na Wydziale Lekarskim Śląskiej Akademii Medycznej w Katowicach w 2000 roku. W 2005 roku uzyskała stopień doktora nauk medycznych na podstawie rozprawy pt. Ocena wpływu krioprezerwacji i czasu przechowywania na żywotność i klonogenność komórek hematopoetycznych szpiku kostnego, przygotowanej pod kierunkiem prof. dr. hab. n. med. Jerzego Hołowieckiego.

Habilitantka zakończyła specjalizacje medyczne i uzyskała tytuły specjalisty chorób wewnętrznych (2008), endokrynologii (2015) oraz immunologii klinicznej (2022).

Od 2010 roku Habilitantka jest związana z Kliniką Endokrynologii CMKP w Szpitalu Bielańskim w Warszawie. W latach 2018-2024 pełniła funkcję Kierownika Poradni Leczenia Niepłodności, realizując Program Zdrowia Prokreacyjnego Ministerstwa Zdrowia.

Habilitantka odbyła staże zagraniczne w renomowanych ośrodkach: University Medical Center Rotterdam (Erasmus MC), Rigshospitalet w Kopenhadze oraz w szpitalu w Munster.

III. OCENA CAŁOKSZTAŁTU DOROBKU NAUKOWEGO

Łączny dorobek publikacyjny Habilitantki (wliczając w to osiągnięcie habilitacyjne) według przedstawionej dokumentacji obejmuje 7 publikacji oryginalnych i 5 prac kazuistyczno-poglądowych z sumaryczny Impact Factor 35,597 (wg JCR) i 934 punktów MNiSW oraz dwie prace oryginalne i 6 poglądowych bez IF oraz 6 rozdziałów w monografiach. Indeks Hirscha wynosi 8, cytowani 327 (Web of Science). Wskaźniki bibliometryczne są umiarkowane jak na kandydata na doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu. Liczba cytowań nie świadczy o dużym wpływie na rozwój dyscypliny naukowej.

IV. SZCZEGÓŁOWA OCENA OSIĄGNIĘCIA NAUKOWEGO

Jako osiągnięcie naukowe Habilitantka przedstawiła sześć artykułów o łącznym Impact Factor 13,682 i 520 punktach MNiSW. Dwie prace mają charakter doniesień oryginalnych, jedna to praca kazuistyczna, 1 praca to uproszczone rekomendacje kliniczne, dwie prace to artykuły poglądowe, luźno (lub wcale) związane z tematyką osiągnięcia naukowego (niepłodnością).

Publikacja nr 1: *Inhibin-B and FSH Are Good Indicators of Spermatogenesis but Not the Best Indicators of Fertility*

Life 2022; 12(4): 511. IF: 3,251; 70 pkt MNiSW. Pierwszy autor.

Oryginalna praca badawcza z pierwszym autorstwem Habilitantki. Badanie obejmowało 100 par z dominującym czynnikiem męskim niepłodności. Główny wniosek – potwierdzenie związku poziomów FSH i inhibiny B z upośledzoną spermatogenezą - potwierdza wcześniejsze obserwacje. Praca może mieć znaczenie praktyczne, jednak trudno uznać ją za przełomową.

Praca ma dwóch autorów korespondencyjnych, dr Natalię Suszczewicz oraz dra hab. Radosława B. Maksyma. Praca wchodziła w skład dzieła habilitacyjnego dra hab. Radosława B. Maksyma (wniosek z dnia 01.02.2024, stopień nadany w dniu 27 listopada 2024 przez Radę Naukową Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego). Z oświadczenia dra hab. Radosława B. Maksyma wynika, że był on odpowiedzialny za stworzenie hipotezy badawczej, koncepcję pracy, analizę statystyczną i walidację danych, stworzenie wykresów i tabel, napisanie manuskryptu, korespondencję z czasopismem i recenzentami, wnoszenie poprawek, nadzór i koordynowanie powstawania pracy.

W dokumencie „Wykaz osiągnięć naukowych” Habilitantka wskazuje powyższą pracę (na stronie 18) jako efekt grantu MNiSW u numerze 510–18-61, w którym była głównym badaczem. Recenzent nie był w stanie dotrzeć do wspomnianego grantu, równocześnie w treści publikacji jest wzmianka, że praca została wykonana bez finansowania zewnętrznego.

Publikacja nr 2: *Novel and Recurrent Genetic Variants Associated with Male and Female Infertility*

Journal of Applied Genetics 2025. IF: 2,4; 100 pkt MNiSW. Pierwszy autor.

Praca opisuje zastosowanie panelu NGS obejmującego 35 genów u 41 pacjentów z zaburzeniami płodności. W pracy autorzy raportują istotnie kliniczne warianty u 29% badanych. Tak wysoki odsetek podłoża dziedzicznego wzbudza zainteresowanie i pewien niepokój – i rzeczywiście, autorzy uznali za klinicznie istotne warianty patogenne i potencjalnie patogenne, ale również VUS-y (warianty o nieznanym znaczeniu klinicznym), przy czym weryfikując ich klasyfikację zwraca uwagę fakt, że istotna część wariantów jest w bazach danych (choćby

ClinVar) opisana jako zmiany łagodne czy potencjalnie łagodne (choćby pierwsze w tabeli warianty w genach *SPATA16*, *FGF8*, *SPRY4*). Mała liczba pacjentów, różnorodność rozpoznań (hipogonadyzm hipergonadotropowy, hipogonadyzm hipogonadotropowy, zespół niewrażliwości na androgeny, dysgeneza gonad), szeroki wachlarz raportowanych wariantów (od patogennych, poprzez VUS-y do wariantów łagodnych czy potencjalnie łagodnych), ograniczają walory pracy. Uwagę recenzenta zwrócił fakt, że konceptualizacja projektu była współdzielona z Prof. Anną M. Rygiel z Instytutu Matki i Dziecka, a wszystkie eksperymenty, analizy molekularne i interpretacja genetyczna były wykonywane przez zespół Prof. Anny M. Rygiel z IMiD. Projekt finansowany był grantem IMiD, przyznany Pani Prof. Annie M. Rygiel. Wkład Habilitantki koncentrował się na rekrutacji pacjentów i interpretacji klinicznej.

Publikacja nr 3: *Hypogonadism - When Does Genetic Diagnosis Help in Therapy?*

Ginekologia Polska 2024; 95(4): 245-251. IF: 1,2; 40 pkt MNiSW. Pierwszy autor.

Praca oznaczona w czasopiśmie jako Original Paper ma w rzeczywistości charakter pracy kazuistycznej - opisuje 4 przypadki kliniczne (3 mężczyzn i 1 kobieta) z różnymi formami hipogonadyzmu. Praca ma charakter głównie ilustracyjny i edukacyjny.

Publikacja nr 4: *Recommendations on the Diagnosis of Male Infertility - Genetic Testing*

Polish Journal of Endocrinology 2020; 71(6): 561-566. IF: 1,582; 70 pkt MNiSW. Pierwszy autor.

Jest to krótka praca typu przeglądowego (6 stron, 20 odniesień literaturowych), przedstawiająca uproszczoną propozycję algorytmu diagnostyki genetycznej niepłodności męskiej. Praca nie zawiera oryginalnych danych badawczych.

Publikacja nr 5: *Autoimmune Polyendocrine Syndromes Associated with Autoimmune Rheumatic Diseases*

Rheumatology 2023; 61(4): 225-238. IF: 1,400; 100 pkt MNiSW. Pierwszy autor.

Jest to średniej wielkości praca przeglądowa (11 stron, 99 pozycji piśmiennictwa) omawiająca związki między autoimmunologicznymi zespołami wielogruzołowymi a chorobami

reumatycznymi. Związek z głównym tematem osiągnięcia (niepłodność) jest marginalny. Praca nie zawiera oryginalnych danych badawczych.

Publikacja nr 6: *Progesterone and Its Metabolites Play a Beneficial Role in Affect Regulation in the Female Brain*

Pharmaceuticals 2023; 16(4): 520. IF: 4,300; 140 pkt MNiSW. TRZECI AUTOR.

Jest to praca przeglądowa dotycząca neuropsychofarmakologii - roli progesteronu w regulacji nastroju. Habilitantka jest trzecim z sześciu autorów. Praca nie ma związku z tematem osiągnięcia (niepłodnością).

Oceniając oryginalność wskazanego przez Habilitantkę osiągnięcia naukowego, trudno dopatrzeć się przełomowego odkrycia, które można by wskazać jako fundamentalny wkład w rozwój dyscypliny. Przedstawione prace mają charakter głównie opisowy, diagnostyczny i edukacyjny – potwierdzają znane zależności, systematyzują wiedzę lub opisują przypadki kliniczne. Brak jest prac odkrywających nowe mechanizmy biologiczne, wprowadzające przełomowe metody diagnostyczne lub terapeutyczne, czy też zmieniające paradygmat w dziedzinie medycyny rozrodu. Wątpliwości wzbudza samodzielność naukowa Habilitantki, zważywszy na współdzielenie odpowiedzialności za koncepcję i nadzór nad realizacją obu oryginalnych prac.

VI. OCENA DOROBKU DYDAKTYCZNEGO I ORGANIZACYJNEGO

Dorobek dydaktyczny i organizacyjny Habilitantki jest imponujący i stanowi najmocniejszą stronę Habilitantki:

- * Kierownik naukowy 7 nowych kursów doskonalących w programie CMKP
- * Ponad 100 wykładów na kursach i konferencjach
- * Kierownik specjalizacji 2 lekarzy (endokrynologia)
- * Pomysłodawca i Przewodnicząca Konferencji Immunologia Rozrodu
- * Przewodnicząca Polskiego Towarzystwa Zdrowia Prokreacyjnego

* Członek Rady Naukowej CMKP od 2020 roku

VII. PODSUMOWANIE I KONKLUZJA

Kandydatka zaproponowała 6 artykułów, jako składowe cyklu publikacji, mających stanowić spójne osiągnięcie naukowe. Stwierdzam, że zaproponowane prace nie spełniają definicji cyklu prac, spójnie powiązanych tematycznie, jako że dwie prace nie mają związku z tematem osiągnięcia (niepłodnością).

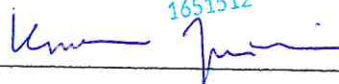
W opinii Recenzenta prace przeglądowe lub kazuistyczne (czyli cztery z sześciu zaproponowanych prac) nie mogą zostać zaakceptowane jako „osiągnięcie naukowe”.

W przypadku dwóch prac oryginalnych samodzielność Habilitantki jest niepełna lub mocno ograniczona, zważywszy na fakt, że w obu pracach tworzenie koncepcji, nadzór nad badaniem, analiza danych, wnioskowanie i przygotowanie manuskryptu były przejęte przez innych samodzielnych pracowników nauki lub w najlepszym razie współdzielone. Habilitantka nie pozyskała funduszy na prowadzone badania.

Uwzględniając całokształt dorobku naukowego, liczbę oraz wartość opublikowanych prac nie wchodzących w skład dzieła habilitacyjnego, oraz dwóch prac oryginalnych i pozostałych artykułów zgłoszonych w ramach osiągnięcia naukowego, **stwierdzam, że dr n. med.**

Katarzyna Jankowska nie spełnia wymogów stawianym kandydatom i kandydatkom do stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne, określone w art. 219 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, i wnoszę do Wysokiej Rady Dyscypliny Nauki Medyczne Collegium Medicum im. Ludwiga Rydygiera w Bydgoszczy Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Torunia o odrzucenie wniosku Kandydatki.

Prof. dr hab. med. Krystian Jażdżewski
specjalista chorób wewnętrznych
endokrynolog
1651512

Prof. dr hab. n. med. Krystian Jażdżewski